

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2014 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Church Ministry Resources: Chris Liebrum
Director, Bible Study/Discipleship: Phil Miller

Publisher BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3,
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12 & Christmas
Houphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12 & Christmas
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ໃນພຣະອົງມີຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 1:1-8

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 1:1-8

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະທັມບັງເກີດມາເປັນມະນຸດ, ພຣະອົງແມ່ນຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປ ແລະກໍຍັງເປັນທີ່ມາຂອງຊີວິດນັ້ນດ້ວຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນໃຜຄືພຣະເຢຊູທີ່ແທ້ຈິງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ ວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜກັນແທ້ ແລະເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຈິດຈຳວ່າພຣະອົງແມ່ນຄວາມຈິງ.

ແຜນການສິດສອນສຳລັບຄູ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ(ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ທ່ານເຄີຍຈື່ຈຳໄດ້ບໍ່ວ່າ ອາຫານຄາບໃດທີ່ແຊບທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ? ຖາມທັງຫ້ອງຮຽນເລີຍວ່າ ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ(ຣິດຊາດ, ຄວາມພໍໃຈ, ອີ່ມໄດ້ນານໆ...)ອະທິບາຍວ່າບົດຮຽນໃນວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເຖິງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະຄຳພີ. ເມື່ອອ່ານແລ້ວທ່ານກໍຢາກອ່ານອີກ ຍ້ອນຄວາມອຸດົມ ຄວາມຄົບຖ້ວນ.
2. ໃນກະດານຂໍໃຫ້ຄູຮຽນລຳດັບຂອງບົດຮຽນລົງໃນກະດານ:
 - (ກ) ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງທັງປວງ (ໂຢຮັນ 1:1-5)
 - (ຂ) ພຍານແຫ່ງຄວາມສວ່າງ (ໂຢຮັນ 1:6-9)
 - (ຄ) ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນທາງສາຍເລືອດ (ໂຢຮັນ 1:10-13)
 - (ງ) ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ຕາມກາງມະນຸດ (ໂຢຮັນ 1:14-18)

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ໃຫ້ຄົນທີ່ສັກໃຈອ່ານໂຢຮັນ 1:1-5 ຂຽນໃສ່ກະດານຂ້າງນຶ່ງ ແມ່ນໂຢຮັນແລະອີກຂ້າງນຶ່ງແມ່ນປະຖົມມະການ. ອະທິບາຍໃນການປາກົດການຂອງພຣະເຢຊູ ໂຢຮັນ 1:2-3 ແລ້ວວາງຄຳຖາມ: ຄຳນີ້ເປັນຄວາມຈິງໄດ້ຄືແນວໃດ? ສາສນາອື່ນແລະຄວາມເຊື່ອພວກອື່ນໆ ມີຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບ

ພວກເຮົາຢ່າງໃດແດ່? (ອະທິບາຍເຖິງຕຣີເອການຸພາບ) ແລະກໍບອກພວກເຂົາວ່າເປັນການເຂົ້າໃຈ
ຍາກສໍາລັບມະນຸດທົ່ວໄປຄືພວກເຮົາ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດເຊື່ອຜູ້ນັ້ນກໍຈະເຫັນແລະເຂົ້າໃຈ.

4. ຫັນມາຫາຈຸດທີ ສອງ ພວກເຮົາສາມາດເຮັດເປັນລໍາດັບນ້ອຍໆອີກ:
 - ໂຢຮັນໄດ້ມາເພື່ອເປັນພຍານວ່າພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ.
 - ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ສົນໃຈກັບສະຖາຣາສີທັງເລີຍສໍາລັບເພິ່ນເອງ ເພິ່ນໄດ້ແນໃສ່ພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ຈະມາຕາມຫລັງເພິ່ນ
 - ການປະກາດຂອງພວກພວກເຮົາທັງຫລາຍເປັນເໝືອນກັບໂຢຮັນ--ພວກເຮົາເປັນປາກກະບອກສຽງແລະເປັນຜູ້ທີ່ຊີ້ແນວທາງໄປຫາພຣະເມຊີອາພຽງເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນແນໃສ່ພວກເຮົາເອງ. (ອະທິບາຍແຕ່ລະຈຸດ)
5. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 1:14-18 ຄຽຈະອະທິບາຍວ່າ ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ຖ້າມກາງພວກເຮົາ. ແລະພວກເຮົາກໍໄດ້ເຫັນສະຖາຣາສີຂອງພຣະອົງ. ແລະບໍ່ຮຽນໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ. ໃຫ້ອົງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ. ການຊົງສະຖິດຢູ່ນີ້ເປັນການເຂົ້າໃຈຍາກ ຄຽຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ແລະອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລ້ວກໍວາງຄໍາຖາມວ່າ ພຣະເຢຊູອະທິບາຍເຖິງຕົວເອງວ່າຢ່າງໃດ? ແມ່ນຫຍັງຄືພຣະຄຸນແລະແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມຈິງ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ຫັນໄປຫາເຈ້ຍບົດຮຽນ ແລ້ວກໍໃຊ້ຄໍາຖາມໃນນັ້ນ ຖາມນັກຮຽນ. ເມື່ອນັກຮຽນອ່ານແລະຕອບຄໍາຖາມແລ້ວ ກໍປ່ອຍໃຫ້ເວລາແກ່ນັກຮຽນ. ຖ້າທ່ານຫາກບໍ່ມີເວລາກໍຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ນັກຮຽນກັບເມື່ອຄົ້ນຄວ້າທີ່ບ້ານຕື່ມ ເພາະພຣະທັມໃນຕອນນີ້ອຸດົມສົມບູນຫລາຍ.
7. ຊ່ວຍນໍາພານັກຮຽນໃຫ້ຄິດເຖິງຄວາມເລິກລັບທີ່ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາຢ່າງໃດ, ພຣະອົງມີພຣະຄຸນກັບພວກເຮົາຢ່າງໃດ ອັນໃດຄືຄວາມຈິງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ. ໝູນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ຮູ້ຈັກຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ
8. ອ້ອນວອນອະທິຖານ ຕຽມຕົວເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ

ປພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 3:1-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 3:1-21

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ທີ່ຈະຮັບຂອງຂວັນຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໄດ້ນັ້ນ ຊີວິດຈຳເປັນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ການບັງເກີດໃໝ່ແມ່ນຫຍັງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງການບັງເກີດໃໝ່ ແລະຮັບເອົາຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໂດຍຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດຢ່າງໃດ.

ແຜນການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

(1) ເພື່ອຈະອະທິບາຍໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ ຄຣູຈະຖາມນັກຮຽນເສັ້ງກ່ອນວ່າ ເຮືອງໃດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ໝວດຂ່າວປະເສີດ) ທີ່ຄົນຮູ້ຈັກຫລາຍແລະມັກຫລາຍທີ່ສຸດ. ປ່ອຍໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ. ຫລັງຈາກນັ້ນຄຣູຈະບອກນັກຮຽນວ່າ ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເຮືອງຂອງຄົນໜຶ່ງ ຄຣູຂໍໃຫ້ທຸກຄົນເປີດໃຈທີ່ຈະຮັບຄຳທ້າທາຍນຳກັນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳພີ (ໃຊ້ເວລາ 30)

(2) ຂຽນລຳດັບບົດຮຽນລົງໄປໃນກະດານ ຈາກຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນໃນເຈ້ງບົດຮຽນ.

- ເກີດໃໝ່ຈາກຫ້ອງແມ່ອີກບໍ່? (ໂຢຮັນ 3:1-8)
- ຍັງງົງຢູ່ (ໂຢຮັນ 3:9-13)
- ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກ (ໂຢຮັນ 3:14-18)
- ແສງສວ່າງຂອງໂລກ (ໂຢຮັນ 3:19-21)

- (3) ຄຽຈະບອກນັກຮຽນວ່າ ໃຜຮູ້ອັນໃດແດ່ກ່ຽວກັບນິໂກເດມ ຮູ້ໜ້ອຍຫລືຫລາຍກໍຕາມໃຫ້ບອກມາ ແລ້ວຄຽຈະຂຽນລົງໃນກະດານ.
- (4) ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ພຣະທັມໂຢຮັນບົດທີ 3:1-8. ຖາມ: ມີອັນໃດບໍ່ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບນິໂກເດມ? ເບິ່ງໃນເຈ້ງບົດຮຽນ ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນອີກວ່າເຂົາເປັນນັກສາສນາ. ເປັນຫຍັງນິໂກເດມຈຶ່ງມາຫາພຣະເຢຊູໃນຍາມກາງຄືນ? ທັງໆທີ່ເຂົາເອງກໍເປັນນັກສາສນາຢູ່ແລ້ວ.
- (5) ການກະທຳຢ່າງນີ້ ທ່ານຄິດວ່າມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ? ສຳລັບນິໂກເດມ. ແລະກໍມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ?
- (6) ຈຸດທີ 2 ຍັງງົງຢູ່--ໂຢຮັນ 3:9-13. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະທັມຕອນນີ້ ແລ້ວກ່າວຄຳຖາມ: ຄຳເວົ້າຕອນໃດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນິໂກເດມຍັງສົງສັຍ ຫລືວ່າຍັງງົງຢູ່? ຍັງມີຄຳຖາມໃດທີ່ທ່ານຢາກຖາມພຣະເຢຊູ ກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ? ມັນເປັນຫມາດທີ່ທ່ານຍັງມີຄຳຖາມຢູ່ເຖິງແມ່ນທ່ານຈະເຊື່ອພຣະເຢຊູແລ້ວກໍຕາມ.
- (7) ອີງໃສ່ເຈ້ງບົດຮຽນ ອະທິບາຍເຖິງເລື່ອງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງຂອງພວກຍິວໃນສັມຍນັ້ນກ່ຽວກັບເລື່ອງພຣະເມຊີອາ. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຂົາ? ທ່ານຄິດວ່າຄົນທຸກມື້ນີ້ກໍເປັນຄືກັນບໍ່?
- (8) ອ່ານໂຢຮັນ 3:14-18 ອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມໃນຕອນນີ້. ພຣະເຢຊູມີສ່ວນປະກອບຢ່າງໃດໃນພຣະຄັມພິເດີມ. ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາແລະພຣະເຈົ້າພຣະບຸດມີສ່ວນຮ່ວມກັນຢ່າງໃດ. ອ່ານພຣະທັມຈົດບັນຊີບົດທີ 21:4-9. ບອກຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຍົກຂໍ້ພຣະຄັມພິ ໂຢຮັນ 3:16 ຂຶ້ນມາເພື່ອສົມທຽບ. ເປັນຫຍັງຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດສົງສັຍຫຍັງເລີຍ? ຄຳວ່າ ເຊື່ອໃນຕອນນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງແດ່ບໍ່? ອະທິບາຍ
- (9) ອ່ານໂຢຮັນ 3:19-21. ຖາມ: ເລື່ອງລາວຂອງນິໂກເດມຈົບລົງໃນຕອນນີ້ຢ່າງໃດ? ຫລັງຈາກນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງຂອງລາວອີກບໍ່? ອະທິບາຍອີກວ່າ ຄົນທີ່ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູດ້ວຍວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

- (10) ແນະນຳນັກຮຽນທຸກຄົນໃຫ້ຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູ ເໝືອນດັ່ງນິໂກເດມ. ພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ ນິໂກເດມສົງສັຍງົງກັນ ແຕ່ເພິ່ນກໍຕ້ອນຮັບເອົາພຣະອົງ. ທ່ານສາມາດຕ້ອນຮັບເອົາພຣະອົງທັງໆທີ່ທ່ານ

ຍັງມີບັນຫາຢູ່. ບາງຄຳຕອບທ່ານອາດຈະໄດ້ຮັບຫຍັງຈາກທີ່ທ່ານຮັບເຊື່ອໄປແລ້ວ. ທ່ານຍັງລັງເລໃຈຢູ່ບໍ່? ເພາະຫຍັງ?

(11) ມີຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການບັງເກີດໃໝ່? ກັບເມື່ອບ້ານ ອ້ອນວອນອະທິຖານທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ພວກເຮົາ.

(12) ອ້ອນວອນອະທິຖານກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ ຂໍພຣະເຈົ້ານຳພາທ່ານທຸກຄົນ.

ບພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ອາຫານແຫ່ງຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 6:25-51

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 6:1-70

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳໃຫ້ຜູ້ທີ່ຫົວກະຫາຍພໍໃຈ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຈະຊອກສແວງຫາຜູ້ໃດ ຫລືຊອກສແວງຫາອັນໃດເພື່ອຕອບສນອງຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກຈະບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ແມ່ນໃຜຫລືແມ່ນຫຍັງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເລືອກເອົາມາເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃນຄວາມຕ້ອງການນີ້.

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

ເພື່ອຈະກ້າວເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນນີ້ ຖາມນັກຮຽນວ່າ ຜູ້ໃດມັກອາຫານຊະນິດໃດ. ຄຳຕອບອາດຈະແຕກຕ່າງກັນໄປແຕ່ລະຄົນ. ອະທິບາຍວ່າ ອາຫານອາດຈະບໍ່ພໍໃຈຂອງແຕ່ລະຄົນ, ຫລືບໍ່ກໍບໍ່ອີ່ມໃຈຈັກເທື່ອ. ອີ່ມແລ້ວກໍຢາກອີກບໍ່ມີສິ້ນສຸດ. ບົດຮຽນນີ້ຈະໄດ້ເນັ້ນໃສ່ເຮືອງການຫົວກະຫາຍຝ່າຍຈິດວິນຍານໂດຍສະເພາະ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

1. ໂດຍໃຊ້ຂໍ້ອ້າງອີງຈາກເຈັ້ງບົດຮຽນ, ພວກເຮົາຮູ້ໄດ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ ມີຄົນຫລາຍປະເພດຫລາຍລຳດັບ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ມີການເຄື່ອນໄຫວແຕກຕ່າງກັນ; ເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານພຣະຄຳພີ ໂຢຮັນ 6:1-15
2. ຂຽນລຳດັບບົດຮຽນລົງໃນກະດານ:
 - ຕ້ອງເບິ່ງອາການ (ໂຢຮັນ 6:25-34)
 - ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ທ່ານສແວງຫາຢູ່ນັ້ນ (ໂຢຮັນ 6:35-40)
 - ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຄາດຫວັງໄວ້ (ໂຢຮັນ 6:41-51)

ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຍຮັນ 6:25-34 ຖາມ: ເປັນຫຍັງປະຊາຊົນພວກນີ້ຈຶ່ງຕ້ອງການຕິດຕາມພຣະເຢຊູ? (ເພື່ອຕ້ອງການອາຫານບໍາລຸງທ້ອງຂອງພວກເຂົາ) ທຸກວັນນີ້ກໍເໝືອນກັນຄືນທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ເພື່ອຢາກເຫັນການອັດສະຈັນ. ພວກເຂົາຕິດຕາມຜິດທາງທີ່ພຣະເຢຊູຕ້ອງການຈະໃຫ້ແກ່ພວກ ເຂົາ. ຍັງມີເຫດຜົນໃດອີກແດ່ທີ່ພຣະອົງຢາກໃຫ້ເຂົາຕິດຕາມ ຄືຢາກໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອ.

3. ພຣະເຢຊູຊົງທ້າທາຍວ່າ ອັນໃດຈະຍາກກວ່າກັນ. ການເຮັດວຽກໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະທີ່ຈະເຊື່ອໃນ ພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ທ້ອງຮຽນສົນທະນາກັນ.
4. ເໝືອນດັ່ງຢູ່ໃນເຈ້ງບົດຮຽນ ພວກເຮົາໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 4 ຫົວຂໍ້ນ້ອຍ
 - ພຣະອົງຊົງຄົບຖ້ວນທາງດ້ານຈິດວິນຍານ
 - ພຣະອົງບໍ່ຊົງເລືອກໜ້າຜູ້ໃດ
 - ພຣະອົງບໍ່ຊົງປິດບັງພຣະອົງເອງ
 - ພຣະອົງຊົງປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງທຸກໆຄົນ

ທ່ານຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບຄຳວ່າ ເຮົາເປັນ ໃນພຣະທັມໂຍຮັນ (ເຮົາເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດ, ເຮົາເປັນແສງສວ່າງຂອງໂລກ, ເຮົາເປັນປະຕູ, ເຮົາເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ ຄົນທັງຫລາຍພື້ນຄົນມາ, ເຮົາເປັນອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ, ເຮົາເປັນທາງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ ແລະເປັນຊີວິດ, ເຮົາເປັນເຄືອອະນຸພັນທີ່ແທ້ຈິງ...) ໃຫ້ຄຣູອະທິບາຍ ເຖິງຄຳວ່າ ເຮົາເປັນ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

5. ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນຜູງຊົນໃນເວລານັ້ນ ທ່ານຈະມີປະຕິກິຣິຍາຢ່າງໃດ? ໃນຄຳເວົ້າຂອງພຣະ ເຢຊູນີ້ ທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ? ສົນທະນາກັນອີກເພື່ອຈະນຳໄປປະຕິບັດ.
6. ຖາມ: ຄຳຖາມໃນເຈ້ງບົດຮຽນ ແລ້ວອາດຈະເປັນຄຳສົນທະນາກໍເປັນໄດ້. ໃຫ້ນັກຮຽນຖາມຄືນ. ຄຣູ ຈະອະທິບາຍແລະກໍ່ສຸບບົດຮຽນດ້ວຍ
7. ນຳພານັກຮຽນອ້ອນວອນອະທິຖານ ຂໍການຊົງນຳຈາກພຣະເຈົ້າໃນທຸກແງ່ທຸກມູມຂອງຊີວິດ. ເພື່ອ ພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດຕາໃຈ ແລະເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ.

ປພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 4
ຄວາມຈິງເຮັດໃຫ້ທ່ານມີເສຣີພາບ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຍຮັນ 8:31-47
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຍຮັນ 8:12-59
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຜ່ານທາງອົງພຣະເຢຊູພວກເຮົາໄດ້ພົ້ນຈາກຄວາມບາບ ແລະມີເສຣີພາບໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ມັນມີຄວາມໝາຍອັນໃດທີ່ວ່າມີເສຣີອັນແທ້ຈິງ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອສຳຣວດກວດເບິ່ງຄວາມໝາຍໃນພຣະຄຳພີເຖິງເສຣີພາບ ແລະເລືອກເອົາຊີວິດໃນເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງ.
<u>ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:</u>	ການສົນທະນາກັບພວກຍິວຊຶ່ງບໍ່ຢາກຕາຍຂອງເຂົາເຄີຍເປັນຂ້າທາດໃນປະເທດເອຢິບ, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງໃຫ້.

ບົດນຳ

ໃນບົດຮຽນທີ່ນຶ່ງຂອງປຶ້ມໂຍຮັນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນການສົນທະນາ (1:1-18) ເປັນເໝືອນກັບນັກຫລິ້ນດົນຕີຮຽບຮຽງເຄື່ອງຫລິ້ນດົນຕີຕ່າງໆໃສ່ກັນ. ມັນເປັນຄຳຂວັນເໝືອນກັບໂຍຮັນໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄຳຂວັນເຮື່ອງບັງເກີດດ້ານວິນຍານຈິດ (1:12-13; 3:3-6) ແລະເວົ້າເຮື່ອງຊີວິດ (1:4; 6:25-59). ໃນບົດທີ 4 ນີ້ພວກເຮົາໄດ້ພົບເຫັນຄຳຂວັນອີກອັນນຶ່ງຊຶ່ງເລີ້ມຈາກບົດທີ່ນຶ່ງນັ້ນ: ອົງພຣະເຢຊູເປັນແສງສວ່າງແລະຄວາມຈິງ (1:4-9, 14).

ອົງຕາມພຣະຄຳພີຕອນນີ້ໄດ້ບອກວ່າເຮື່ອງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນງານເທສການຕັ້ງຄ້າຍ. ໂຍຮັນ 7:14 ໄດ້ກ່າວວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປໃນງານນີ້ທີ່ກຸ່ງເຢຣູຊາເລັມ. ຕາມພາສາເຮັບເຮີແມ່ນ ຊູໂກ (ເບິ່ງລະບຽບພວກເລວີ 23:33-43). ຖ້າຈະໃຫ້ຖືກຕາມພາສາອັງກິດແລ້ວແມ່ນ “ເທສການຈັດຕັ້ງ,” ເພາະວ່າໃນເທສການນີ້ພວກຍິວໄດ້ພາກັນສ້າງບ່ອນພັກເວລາເດີນທາງໃນປ່າດິນຊາຍ. ນັ້ນແມ່ນເທສການສລອງຢ່າງໜ້າຍິນດີ. ຕາມປະວັດສາດຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພຣະຄຳພີກ່າວ ເວລານັ້ນປະໂຫິດໄດ້ໃຕ້ຕະກຽງທອງຄຳໃນພຣະວິຫານຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກວ່າຄົນເຮົາຍັງມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ.

ຄຳກ່າວຂອງໂຍຮັນຍັງໄດ້ບອກເຖິງພັນອັນຕະລາຍຈະມາເຖິງອົງພຣະເຢຊູເພີ່ມຂຶ້ນ. ໂຍຮັນ 7:1-13 ເມື່ອໃກ້ວັນເທສການອົງພຣະເຢຊູໄດ້ອອກຈາກເມືອງຢູດາເພາະມີພວກຍິວປອງຂ້າພຣະອົງ. ທີ່ແລກເໝືອນ

ກັບວ່າພຣະເຢຊູອາດຈະບໍ່ໄດ້ໄປໃນງານເທສການນັ້ນ ແຕ່ໃນທີ່ສຸດພຣະອົງກໍໄປແທ້. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນ ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນງານເທສການນີ້ (7:14-52), ແຕ່ມີຄົນຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງຫລາຍຂຶ້ນ. ມີໂກເດມ ພຍາ ຍາມເຂົ້າໄປຊ່ອຍອົງພຣະເຢຊູຖ້າມກາງພວກຍິວ (7:50-52), ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຜົນ.

ໂຢຮັນ 7:53-8:11 ອາດເວົ້າຖືກເຖິງເລື່ອງອົງພຣະເຢຊູວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ, ແຕ່ເຫັນ ວ່າຕອນນີ້ບໍ່ແມ່ນເອກກະສານເກົ່າທີ່ສຸດ. ໂຢຮັນ 8:12 ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສົນທະນາກັບຝູງຊົນອີກ ຊຶ່ງບອກວ່າການສົນທະນາກັນນັ້ນຍັງສືບຕໍ່ ແລະພວກເຮົາຄວນເອົາຂໍ້ພຣະຄັມພິດັງກ່າວນີ້ເປັນຫລັກ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກເປັນກຸ່ມ ແຕ່ລະກຸ່ມບໍ່ໃຫ້ເກີນ 5-7 ຄົນ ແຈກຍາຍເຈັ້ງໂປສເຕີແລະສໍດໍາໃຫ້ແຕ່ ລະກຸ່ມ ບອກໃຫ້ພວກເຂົາອອກຄວາມຄິດຮ່ວມກັນເຖິງເສຣີທີ່ຊາວອະເມຣິການມັກ ໃຫ້ຂຽນລົງໃນ ໂປສເຕີ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາລາຍລະອຽດມາສະແດງໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ເຫັນ. ບອກ ຫ້ອງຮຽນວ່າວັນນີ້ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນເຖິງເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງ ຊຶ່ງແມ່ນເສຣີດ້ານວິນຍານຈິດທີ່ອົງ ພຣະເຢຊູປະທານໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.
2. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ຊອກເອົາຈາກໂທຣະທັດຫລືໜັງເລື່ອງຄວາມຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງອົງພຣະເຢຊູ ແລະ ພວກຜູ້ນຳຍິວມາສາຍ. ບອກຫ້ອງຮຽນວ່າເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ມີຫລາຍໆບ່ອນໃນພຣະຄັມພິ. ຂໍໃຫ້ ຜູ້ນຶ່ງອ່ານໂຢຮັນ 8:31-36 ແລະຖາມຫ້ອງຮຽນວ່າສະພາບການເລື່ອງນັ້ນເປັນແນວໃດ? ເປັນດ້ວຍ ເຫດໃດພວກຍິວຈຶ່ງຄຽດໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູ?
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານໂຢຮັນ 8:37-42 ກ່າວເຖິງຄວາມຄຽດໄດ້ທະວີຄູນຂຶ້ນລະຫວ່າງອົງພຣະເຢຊູ ກັບພວກຍິວ. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງພວກຍິວຈຶ່ງຢາກຂ້າອົງພຣະເຢຊູ? ເປັນຫຍັງການທີ່ອົງພຣະເຢຊູ ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດານັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກຍິວໃຈຮ້າຍ? ສມັຍໃນທຸກວັນນີ້ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ ພວກເຮົາບໍ່ເຫັນອົງພຣະເຢຊູເພາະຖືວ່າຕົນເອງເປັນລູກເຈົ້າຫລານນາຍຜູ້ມີເຊື້ອສາຍສຳຄັນ?
4. ຖ້າມີຮູບແຕ້ມຂອງມານວ່າເປັນແນວໃດໃຫ້ສະແດງໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງເຫັນ. ກ່າວວ່າຫລາຍຄົນ ມີຄວາມຄິດແຕກຕ່າງກັນເຖິງລັກສະນະຂອງມານ. ຖາມວ່າທ່ານມີຄວາມຄິດ ມີຮູບແບບເປັນ ແນວໃດ?
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານໂຢຮັນ 8:43-47 ຖາມວ່າພຣະຄັມພິຕອນນີ້ບອກເຖິງພະຍາມານແນວໃດ? ທ່ານຈະຮູ້ຈັກສຽງຂອງມານແລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຜູ້ສັກກ່າວຄໍາພະຍານສ່ວນຕົວເຖິງລາວເອງທີ່ຕົກເປັນທາດຂອງຄວາມບາບ. ອາດຈະເປັນການຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ ຫລື ເຮັດເໝືອນພວກຍົວຖືວ່າຕົນເອງເປັນຄົນດີມາຈາກເຊື້ອສາຍອັບຣາຮາມ. ຖາມວ່າເຮັດແນວໃດພວກເຂົາຈຶ່ງລຸດພົ້ນອອກຈາກການເປັນທາດຂອງຄວາມບາບດ້ວຍອົງພຣະເຢຊູໄດ້?
6. ເປີດໂອກາດໃຫ້ທຸກຄົນຫວນຄິດເຖິງວິທີທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເສຣີພາບທີ່ອົງພຣະເຢຊູປະທານໃຫ້. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໃຊ້ເວລາອະທິຖານຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານເສຣີພາບໃຫ້ໂດຍຜ່ານອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
7. ອ້ອນວອນປິດ

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ຊີວິດທີ່ຄົບບໍຣິບູນ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຍຮັນ 10:1-21
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຍຮັນ 10:35-10:21
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ພຣະອົງຕ້ອງການນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ມີຊີວິດຄົບບໍຣິບູນມີຄວາມໝາຍ, ສັນຕິສຸກ, ແລະມີຄວາມຍິນດີ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮັດວິທີໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະພົບກັບຊີວິດຄົບບໍຣິບູນຢ່າງມີຄວາມໝາຍ, ສັນຕິສຸກ ແລະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໄດ້?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອຈະສາມາດຮູ້ຈັກພຣະສຸຣະສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູ ເພື່ອຈະເລືອກເອົາຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໝາຍ, ສັນຕິສຸກ ແລະຍິນດີ.
<u>ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:</u>	ພຣະອົງເອີ້ນພຣະອົງເອງວ່າເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ຜູ້ສາມາດນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໝາຍ ສັນຕິສຸກແລະມີຄວາມຍິນດີ. ໃນທີ່ສຸດພຣະອົງໄດ້ປະທານຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງເພື່ອພວກເຮົາ.

ບົດນຳ

ເຫັນວ່າທຸກວັນນີ້ພວກເຮົາບໍ່ອາດມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີເຖິງການລ້ຽງແກະ. ພວກເຮົາຮຽນເຮືອງນີ້ຜ່ານທາງອົງພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງໄດ້ສອນວ່າພຣະອົງເອງເປັນຫ່ວງຕໍ່ຝູງແກະ. ພຣະອົງຍັງກ່າວອີກວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ມີສິດເຂົ້າໄປໃນທາງປະຕູຂອງຄອກແກະ; ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ຝູງແກະຈື່ສຽງໄດ້ດີ; ເປັນປະຕູຂອງຝູງແກະ; ແລະເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.

ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ມີຄວາມຮັກຫລາຍແລະເປັນຫ່ວງຕໍ່ຝູງແກະທີ່ພຣະອົງຮັກສາເບິ່ງແຍງ. ພວກເຮົາອາດບໍ່ຊຳນານໃນເຮືອງລ້ຽງແກະ ແຕ່ເຫັນວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຄວາມຈິງເຖິງສິ່ງສຳຄັນຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີຜູ້ຍອມສະລະຊີວິດເພື່ອພວກເຮົາ.

ຮູບພາບຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະນີ້ໄດ້ມີຢູ່ຫລາຍຕອນໃນພຣະຄຳພີ. ເຫັນວ່າຜູ້ລ້ຽງແກະບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອຈະໄດ້ຖືກຕັດສິນ. “ວິບັດແກ່ຄົນລ້ຽງແກະຜູ້ໄຮ້ຄ່າຂອງເຮົາ ຜູ້ໄດ້ປະຖິ້ມຝູງແກະເສັ້ງ ຂໍໃຫ້ດາບພັນແຂນຂອງເຂົາເຖິ້ນ ແລະພັນຕາຂວາຂອງເຂົາ ຂໍໃຫ້ແຂນຂອງເຂົາລີບໄປເສັ້ງ ແລະໃຫ້ຕາຂວາຂອງເຂົາບອດດ້ວຍ.” (ເຊຂາຣິຍາ). ເຢຣີມາຍາ 23:1-4 ແມ່ນຕົວຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດເພາະເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ຊົ່ວ.

ຫລາຍໆຄັ້ງໃນພຣະຄັມພິໄດ້ເວົ້າເຖິງຜູ້ລ້ຽງແກະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ລ້ຽງດູຜູງແກະ. ບົດທີ່ຄົນສ່ວນຫລາຍຮູ້ຈັກດີແມ່ນເພງສັຣເສີນ ບົດ 23 ບົດນີ້ໄດ້ເຫັນຄວາມຮັກ, ການຈັດຕຽມ, ນໍາພາຜູງແກະທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ. ບົດນີ້ຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງຜູ້ລ້ຽງເປັນຫ່ວງຕໍ່ຄວາມສຸກທຸກ, ຄວາມປອດພັຍ, ຄວາມຍິນດີຂອງຜູງແກະ. ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີເຮັດໃຫ້ຜູງແກະມີຈຸດປະສົງ, ສັນຕິສຸກ, ແລະຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ.

ໃນບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຫ່ວງນໍາຜູງແກະບໍ່ເໝືອນຜູ້ລ້ຽງຈ້າງເພາະພວກເຂົາເປັນໂຈນແລະຂະໂມຍ. ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປຈະໄດ້ຊີວິດທີ່ຄົບບໍຣິບູນ. ໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນຫ່ວງແລະຮັກຜູງແກະຫລາຍ ຈົນພຣະອົງຍອມຕາຍເພື່ອເປັນຂອງຖວາຍເພື່ອຜູງແກະຈະໄດ້ຮັບຊີວິດອັນຄົບບໍຣິບູນ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

8. ເລີ່ມຫ້ອງຮຽນດ້ວຍການຊອກເອົາການໂຄສະນາຈາກໂທຣະທັດ ຫລືທັງສີພິມທີ່ສະມາຊິກໃນຫ້ອງມັກທີ່ສຸດ ແລ້ວຕັ້ງຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - ເປັນຫຍັງການໂຄສະນານັ້ນຈຶ່ງເປັນສິ່ງທ່ານມັກຫລາຍຫລືຕິດໃຈ?
 - ການເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກມີນໍ້າຕາໄຫລສາມາດຊ່ອຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນເຂົ້າໃຈເຣື່ອງອົງພຣະເຢຊູຍອມຕາຍເພື່ອບໍ່?
 - ທ່ານເຄີຍຈື່ການໂຄສະນາໄດ້ດີ ແຕ່ທ່ານບໍ່ສາມາດຈື່ວ່າແມ່ນໂຄສະນາໃນເຣື່ອງໃດ ມີບໍ່?
9. ເຊີນສະມາຊິກໃຫ້ພາກັນວາດພາບການໂຄສະນາເພື່ອອົງພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ໃນການໂຄສະນານັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປຄົນນັ້ນຈະໄດ້ຊີວິດອັນຄົບບໍຣິບູນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານຊີວິດຢ່າງນີ້ແກ່ຄົນສັມຍເກົ່າມາແລ້ວນານກວ່າ 2000 ປີ. ແລະທຸກວັນນີ້ອົງພຣະເຢຊູຍັງສັນຍາວ່າຈະປະທານຊີວິດອັນຄົບບໍຣິບູນ ແລະຊີວິດຢ່າງນີ້ທາໄດ້ໃນອົງພຣະເຢຊູແຕ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ.
10. ຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 10:1-4 ສິນທະນາກັນວ່າສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູນັ້ນເປັນແນວໃດ? ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບເຮົາຊຶ່ງເປັນການແຕກຕ່າງກັນກັບຂະໂມຍຫລືໂຈນ?
11. ຮ້ອງໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 10:7-10 ຈາກພຣະຄັມພິຫລາຍສະບັບ. ໃຫ້ເນັ້ນໜັກໃນຂໍ້ 10 ທີ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຂໍກະແຈໄປສູ່ຊີວິດອັນຄົບບໍຣິບູນ, ຕາມທາງອື່ນໄປຈະໄດ້ພົບກັບຄວາມຈິບຫາຍ.
12. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ທຸກຄົນອອກຄວາມຄິດເຫັນເຖິງຄໍາສັນຍາປອມທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະດ້ານຈິດວິນຍານ. ຫລັງຈາກນີ້ແລ້ວໃຫ້ສຶກສາຄໍາສັນຍາຈາກອົງພຣະເຢຊູຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມ. (ຕົວຢ່າງ. ໂລກກ່າວວ່າເປັນຄົນຮັ່ງມີຈະມີຄວາມສຸກແລະຊີວິດຄົບຖ້ວນ ຫລື ພຣະຄັມພິກ່າວວ່າ “ການນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນ ໄດ້ກໍາໄລອັນມະຫາສານແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທີ່ຕົນມີຢູ່.” 1 ຕມທ 6:6.

13. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກເປັນສອງສາມກຸ່ມສຸດແລ້ວແຕ່ຈຳນວນຄົນ. ຖາມວ່າມີຜູ້ໃດແດ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າແລະຕິດຕາມສຽງນັ້ນ? ການເຮັດແນວນັ້ນສະດວກດີບໍ່? ຖ້າບໍ່ສະດວກແມ່ນຫຍັງເປັນບັນຫາ? ຄຣິສຕະຈັກມີບັນຫາບໍ່ທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ?
14. ຂຽນຄຳເວົ້າ “ຟາຣີຊາຍ” ເປັນຕົວໜັງໃຫຍ່ໃສ່ກະດານ. ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຈະຕ້ອງຕິພວກນີ້ເພາະພວກເຂົາມີສາຍຕາສັ້ນ ແຕ່ຢ່າລືມວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສຶກສາວັນນີ້ຍັງສືບຕໍ່ຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເໝືອນກັນ.
15. ປິດຫ້ອງຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນ ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງອ້ອນວອນໃນໃຈກ່ອນຜູ້ນຳຈະອອກສຽງອ້ອນວອນ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 6
ການຄົ້ນຈາກຕາຍແລະມີຊີວິດຢູ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຍຮັນ 11:17-44
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຍຮັນ 10:1-57
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນລາຊະໂຣຄົນມາຈາກຕາຍໄດ້ບອກເຖິງຕົ້ນຕໍຂອງການຄົ້ນມາຈາກຕາຍແລະມີຊີວິດຢູ່.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ວິທີໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕອບສນອງວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນຕໍຂອງການຄົ້ນມາຈາກຕາຍ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ການອະທິບາຍເຖິງການຄົ້ນມາຈາກຕາຍມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັບຊີວິດຢ່າງນີ້ໄດ້ກໍ່ຕ້ອງເຊື່ອແລະໄວ້ໃຈໃນອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ.
ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:	ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ລາຊະໂຣຄົນມາຈາກຕາຍນັ້ນໄດ້ບອກ ວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນຕໍອັນແທ້ຈິງຂອງຊີວິດ. ອົງພຣະເຢຊູເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີອຳນາດເໜືອຄວາມຕາຍ.

ບົດນຳ

ການຕາຍນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າທຸກຢ່າງຈົບລົງຕໍ່ພວກເຮົາທຸກຄົນແລະຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູບໍ່? ຄຳຖາມອັນນີ້ເປັນສິ່ງຝັງເລິກຢູ່ໃນໃຈເວລາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕຽມບົດຮຽນນີ້. ໂຍຮັນ ບົດ 11 ໄດ້ສອນເຖິງຄວາມຈິງກ່ຽວກັບການຕາຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າຖືເປັນກຽດທີ່ໄດ້ມີໂອກາດເຮັດພິທີສົ່ງສະການໃຫ້ຫລາຍຮ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃຈຫລາຍຄົນເວລາເຂົາເຈົ້າທັນໃຈຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ເປັນໂອກາດດີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນໃຈພໍ່ແມ່ເວລາເພີ່ນຕາຍອີກ. ພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງລາກັນຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນຕໍ່ຄົນທີ່ເຮົາຮັກທີ່ຕາຍຈາກໄປນັ້ນ.

ຜູ້ເຊື່ອແລະຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູຮູ້ແນ່ວ່າພວກເຮົາຍັງມີຄວາມຫວັງຫລັງຈາກຕາຍ. ຊີວິດນີ້ບໍ່ມີພຽງເທົ່ານີ້ ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າມີສວັນແລະນະນົກ. ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າການທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕອບຄຳເອີ້ນເອົາເພື່ອປະທານຄວາມພື້ນຈາກອົງພຣະເຢຊູນັ້ນ ເປັນສິ່ງຕັດສິນວ່າຫລັງຈາກຕາຍແລ້ວພວກເຮົາຈະໄປໃສ ທັງສອງບ່ອນມີຊີວິດສຸກຕລອດ ຫລືທຸກຕລອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຄຣິສະຕຽນຕາຍພວກເຮົາພື້ນໃຈທີ່ສຸດວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຈັດຫາບ່ອນໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບພຣະອົງ.

ອາຈານໂປໂລກ່າວວ່າ, “ສັດຕູຕົວສຸດທ້າຍທີ່ຈະຖືກຍົກເລີກເສັງນັ້ນແມ່ນຄວາມຕາຍ” (1 ກອບ 15:26). ເປັນຄວາມຈິງແທ້ຄວາມຕາຍເປັນສັດຕູໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາເພາະມີຫລາຍໆຄອບຄົວຜູ້ໄດ້ສູນເສັງຄົນທີ່ຮັກໄປພວກເຂົາເປັນທຸກເວດທະນາ. ບາງເທື່ອເຮົາເຫັນຄົນທີ່ຍັງໜຸ່ມຕາຍຈາກໄປໄວເກີນໄປ.

ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເຫັນວ່າຄວາມຕາຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງສິ້ນສຸດຫລືຈຸດສຸດທ້າຍ. ນາງມາຣີອາ ແລະ ນາງມາທາໄດ້ໂສກເສົ້າເວລານ້ອງຊາຍຄືລາຊະໂຣໄດ້ຕາຍ. ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາຍັງເປັນທຸກຢ່າງໜັກ ທີ່ຈະເອົາຕົວອອກຈາກຄວາມໂສກເສົ້າໃນເວລານັ້ນຍາກຫລາຍ. ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນພຣະຄໍມພິຕອນນີ້ໃນສິ່ງທີ່ສອງນ້ອງເອື້ອຍນີ້ຍັງບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ. ສໍາລັບອົງພຣະເຢຊູແລ້ວການຕາຍນີ້ບໍ່ແມ່ນຈຸດສຸດທ້າຍ ແຕ່ການຕາຍນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

16. ເລີ່ມທ້ອງຮຽນ ໂດຍກ່າວວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເລື່ອງຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາຊະໂລຄົນມາຈາກຕາຍ ແລະພຣະອົງກ່າວວ່າພຣະອົງເອງເປັນຕົ້ນເຫດຂອງຜູ້ຄົນມາຈາກຕາຍ. ເຖິງແມ່ນເລື່ອງນີ້ເປັນການອັດສະຈັນອັນໃຫຍ່ ແຕ່ຍັງມີຫລາຍຄົນຍັງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ. ຄວາມຈິງມີຢູ່ວ່າເມື່ອບັນຫາເກີດຂຶ້ນນີ້ເປັນເຫດໃຫ້ຫລາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າມາເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ, ແຕ່ຄວນເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເມື່ອມີບັນຫານາໆປະການ ເພາະພຣະອົງຕອບໄດ້ທຸກໆບັນຫາ.

17. ເຊີນໃຫ້ສະມາຊິກແບ່ງປັນປະສົບການທີ່ກ່າວວ່າ “ຖ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ...” ຫລັງຈາກນີ້ແລ້ວນໍາພາທ້ອງຮຽນອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້ານໍາພາໃຫ້ພວກເຂົາປະສົບກັບການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະເຢຊູເພື່ອພວກເຂົາຈະມີຄວາມເຊື່ອແລະວາງໃຈເພີ່ມຂຶ້ນ.

18. ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນແລະຝຶກຫັດເຖິງພຣະຄໍມພິຕອນນີ້. ເຊີນໃຫ້ຜູ້ອ່ານດີອ່ານຂໍ້ພຣະຄໍມພິອອກສຽງດັງ ໆ ແລະຕັ້ງຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- ທ່ານຈະເວົ້າອັນໃດເພື່ອໝູນໃຈນາງມາຣີອາ ແລະມາທາເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາ?
- ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດໃນເມື່ອໄດ້ເຫັນລາຊະໂລຢ່າງອອກມາຈາກຊຸມຝັງສິບ?
- ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຢ່າງເຂົ້າມາຫາທ່ານແລະອີງມືຂອງພຣະອົງຈັບບ່າຂອງທ່ານແລະທ່ານຈະເວົ້າກັບພຣະອົງຢ່າງໃດ?

19. ສຶກສາຄະດີດັ່ງກ່າວໃນທ້ອງຮຽນ.

- ມີເພື່ອນຂອງທ່ານໂກດຮ້າຍແລະຕໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າ ລາວຍັງຄຶດວ່າລາວຍັງມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່? ລາວແປກໃຈຢູ່ວ່າມັນເປັນໄປໄດ້ຫລືບໍ່ຈະເຊື່ອຟັງໃນພຣະເຈົ້າແລະມີ

ຄວາມສົງສັຍໃນເວລາດຽວກັນ? “ຄຣິສະຕຽນຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອມີຄວາມສົງສັຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ຫລືບໍ່.” ນາງຕັ້ງຄໍາຖາມຂຶ້ນມາ. ທ່ານຈະຕອບນາງຢ່າງໃດ?

- ມີເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງທ່ານໄດ້ລົມກັບທ່ານໃນເວລາກິນເຂົ້າທຸ່ງ ລາວກ່າວວ່າດັ່ງນີ້: “ເຈົ້າ
ໄປໂບດແມ່ນບໍ່?” ບອກມາເບິ່ງດູວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງໄຫັນ ແລະເປັນຫຍັງພຣະອົງບໍ່ຊ່ອຍ
ພວກເຮົາ? ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຫ່ວງເປັນໃຍນໍາ ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດອັນໃດໃນໂລກ?
ທ່ານຈະຕອບຄືນຢ່າງນັ້ນໄດ້ແນວໃດ?

20. ໃຫ້ຂຽນປະໂຫຍກດັ່ງກ່າວນີ້ໃສ່ກະດານ:

- ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູພົບກັບຄວາມໝູນໃຈ ເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງໄຫັນໍາ
ພວກເຮົາ.
- ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູພົບກັບຄວາມຫວັງ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອໃນຜູ້ຄືນມາຈາກຕາຍ
ແລະຜູ້ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ.
- ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູສາມາດໃຫ້ພຣະກຽດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ທຸກສະພາບການ.

21. ອ້ອນວອດປິດໂດຍກ່າວຂອບພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນຕໍຂອງການຄືນພຣະຊົນ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ຄວາມຮັກຢ່າງເຕັມຂົດຂອງພຣະອົງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 13: 1-17; 31-38

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 13: 1-38

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງເປັນແບບຢ່າງໃນຄຳສອນຂອງພຣະອົງເຮືອງຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນດ້ວຍການຮັບໃຊ້ຢ່າງຖ່ອມຕົວ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູເຮືອງຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນຜ່ານການຮັບໃຊ້ຢ່າງຖ່ອມຕົວໄດ້ວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູເຮືອງຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນຜ່ານການຮັບໃຊ້ຢ່າງຖ່ອມຕົວ.

ອ່ານແບບສັ້ນ: ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຈັດຕຽມພວກສາວິກຂອງພຣະອົງເພື່ອຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສຳແດງຄວາມຮັກຜ່ານການຮັບໃຊ້ແບບຖ່ອມຕົວ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງ ໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມນີ້ໃສ່ກະດານໄວ້, “ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ມັກເຮັດ.” ເລີ່ມບົດຮຽນນີ້ດ້ວຍການອອກຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບເຮືອງນັ້ນ; ນຳພາການສົນທະນາຕາມຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ທ່ານຄິດໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວ.
2. ອະທິບາຍວ່າເຫດການຕ່າງໆໃນພຣະທັມໂຢຮັນຫລາຍໆບົດຕໍ່ໄປຈາກນີ້ແມ່ນເກີດຂຶ້ນໃນຄືນດຽວ; ຄືນນັ້ນເລີ່ມດ້ວຍການສລອງວັນປັສຄາ, ການຮັບປະທານອາຫານຢ່າງງຽບ, ແລະຕິດຕາມດ້ວຍການສົນທະນາເຮືອງການທໍຣະຍົດ ແລະການປະຕິເສດ. ສັງເກດວ່າໃນການສຶກສາພຣະຄຳໃນຕອນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຊົງຖ່ອມຕົວລົງ ແລະລ້າງຕີນໃຫ້ພວກສາວິກ, ແຕ່ສິ່ງນັ້ນເປັນພຽງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຊົງຮັບໃຊ້ແບບຖ່ອມຕົວເພື່ອພວກເຮົາ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ໃສ່ກະດານ ແລະກ່າວກັບນັກຮຽນເຖິງສິ່ງທີ່ຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຜູ້ໃດ, ແມ່ນຫຍັງ, ເວລາໃດ, ຢູ່ໃສ, ແລະເປັນຫຍັງ ຂອງພຣະທັມໂຢຮັນ 13.
 - ໂວ! ຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍຫລີ! (ຍຣ 13:1-11)

- ຈົ່ງເຮັດຕາມ (ຢຮ 13:12-17)
 - ພຣະບັນຍັດໃໝ່ (ຢຮ 13:31-35)
 - ຄວາມຮັກແບບເສັຍສະລະ (13:36-38)
4. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງພຣະຄຳພີຂອງເຂົາເຈົ້າ ຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານ ໂຢຮັນ 13.
 5. ແນະນຳໃຫ້ທຸກຄົນເບິ່ງຂໍ້ 1-11. ແລ້ວຖາມເທື່ອລະຂໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ວັນປັດສາກຸ່ວຂ້ອງຫຍັງກັບເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ?
 - ພຣະທັມ 13:1 ບອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ?
 - ຊາຕານມີສ່ວນຫຍັງໃນພຣະຄຳຕອນນີ້?
 - ສາວິກມີທ່າທິແນວໃດເວລາໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍໃຊ້?
 - ການປະຕິເສດຂອງເປໂຕໃນຕອນແລກແມ່ນການເຂົ້າໃຈຜິດບໍ່?
 - ພຣະເຢຊູຊົງຄິດແນວໃດເວລາພຣະອົງລ້າງຕີນຂອງຢູດາ?
 - ພວກເຮົາຄວນນຳເອົາການລ້າງຕີນມາເປັນພິທີການສຳລັບສັມຍນີ້ບໍ່? ເປັນຫຍັງ?
 6. ເບິ່ງຂໍ້ 12 ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານແລ້ວ ຫລື.” ອະທິບາຍບົດຮຽນຕອນນີ້ ແລະເນັ້ນວ່າການກະທຳຂອງພຣະເຢຊູວ່າເປັນການໃຫ້ແບບຢ່າງ. ຂະນະທີ່ພວກສາວິກຖຽງກັນເຮືອງໃຜເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງຄວາມຮັກແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂດ້ວຍໃຈຖ່ອມ.
 7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 31-35; ຖາມກ່ຽວກັບບັນຍັດໃໝ່:
 - ສ່ວນຮາສີ ມີສ່ວນຫຍັງກັບພຣະບັນຍັດໃຫ້ຮັກ?
 - ພວກເຮົາຈະອະທິບາຍເຮືອງການຊົງຢູ່ຂອງພຣະເຢຊູກັບພວກສາວິກໃນສັມຍນັ້ນ ແລະໃນສັມຍພວກເຮົາວິທີໃດ?
 - ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເນັ້ນວ່າຄວາມຮັກເປັນພື້ນຖານຂອງການສ້າງສາວິກແລະການເຮັດພັນທະກິດ?
 8. ອ່ານຂໍ້ 36-38, ແລະຖາມນັກຮຽນກ່ຽວກັບຄຳຕອບຂອງເປໂຕ ແລະຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງລາວວ່າມີສ່ວນໃນການປະຕິເສດພຣະເຢຊູໃນຄາວຕໍ່ມາແນວໃດ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມ 1, 4, ແລະ 6 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ໃຊ້ເວລາສິນທະນາ.
10. ໃຫ້ຄວາມເຫັນເຮືອງ “ເວລາເປັນສິ່ງສຳຄັນ.” ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເລືອກເອົາຄືນນັ້ນເພື່ອລ້າງຕີນສາວິກ? ແລ້ວຖາມ: ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດເວລາມີໃຜຜູ້ນຶ່ງສັມຍກເຮັດວຽກຢ່າງນຶ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ຢາກເຮັດ? ທ່ານຈະຕອບຢ່າງໃດ?
11. ພານັກຮຽນອອກຄວາມຄິດເຮືອງວຽກອາສາສັມຍກຢ່າງທີ່ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ຮ່ວມກັນ. ບົດການສຶກສາພຣະຄຳໂດຍການອ້ອນວອນເພື່ອບາງຄົນໃຫ້ມີການອາສາສັມຍກຮັບໃຊ້.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ພຣະເຢຊູເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະເປັນຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 14: 1-14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 14:1-14

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງເປັນທາງໄປເຖິງຄວາມຈິງແລະຊີວິດນິຣັນໃນພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີທາງໃດອີກແດ່ທີ່ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຊອກຫາພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນທາງໄປເຖິງຄວາມຈິງແລະຊີວິດນິຣັນໃນພຣະເຈົ້າ.

ອ່ານແບບສັ້ນ: ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສອນພວກສາວິກໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າພຣະອົງຊົງເປັນທາງດຽວທີ່ຈະໄປເຖິງພຣະບິດາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມນັກຮຽນບາງຄົນວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າໃຊ້ທາງເສັ້ນໃດເພື່ອມາໂບດ; ຜູ້ຢູ່ໄກອາດຈະໄດ້ໃຊ້ທາງນ້ອຍ, ທາງໃຫຍ່, ຫລືທາງດ່ວນ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງບໍລິຍາຍເສັ້ນທາງ ແລະບ່ອນຈອດຣົດທີ່ລາວໃຊ້.
2. ເອົາປຶ້ມຄູ່ມືສຳລັບແປງຣົດຍົນ, ການປະກອບຣົດຕີບ, ຫລືການຕິດຕັ້ງຄອມ ມາເປັນຕົວຢ່າງ; ອ່ານບາດກ້າວ ຫລືວິທີບາງຢ່າງໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການເຮັດຕາມຄຳແນະນຳນັ້ນເປັນເຮືອງຍາກພໍສົມຄວນ. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຮັດຕາມຄຳແນະນຳ?
3. ແນະນຳວ່າຢູ່ໃນ ໂຢຮັນ 14, ພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູເກີດມີຄວາມສັບສົນ. ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະໄປໃສ; ພວກເຂົາຕ້ອງການທິດທາງແລະຄຳແນະນຳ. ເວົ້າວ່າ: ພຣະເຢຊູຊົງໃຫ້ຄຳແນະນຳຢ່າງສຳລັບສາວິກ ແລະພວກເຮົາ, ພຣະອົງຊົງໃຫ້ທິນທາງເພື່ອດຳເນີນຊີວິດໃນປັດຈຸບັນ ແລະນິຣັນດອນການ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ພານັກຮຽນເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນທີ່ທ່ານໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນກະດານກ່ອນແລ້ວ.
5. ໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງ ໂຢຮັນ 14:1-13 ແລະຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ເປັນຫຍັງພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເກີດຄວາມທຸກໃຈ?
 - ພຣະເຢຊູຊົງມີຢາແກ້ສໍາລັບຄວາມທຸກໃຈແນວໃດ?
 - “ການເຊື່ອ” ເປັນເຮືອງງ່າຍ ຫລືຍາກ? ເປັນຫຍັງ?
 - ການເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ແລະເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?
 - ພຣະເຢຊູຊົງສັນຍາຫຍັງແດ່ກັບພວກສາວິກ?
 - ຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງພຣະເຢຊູ ແລະພຣະບິດາຄໍ້າປະກັນວ່າພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຢຊູ ຈະສໍາເລັດໄດ້ແນວໃດ?
6. ອ່ານ 14:4-7. ເນັ້ນວ່າ: ຄວາມສົງສັຍຂອງໂທມາກຽວກັບທາງທີ່ພຣະເຢຊູຈະໄປ ເປັນເຫດໃຫ້ພຣະອົງຕ້ອງຊົງໃຫ້ຄໍາຕອບໃນ 14:6; ສຶກສາຄວາມໝາຍຢ່າງລະອຽດຂອງຄໍາວ່າ: ທາງ, ຄວາມຈິງ, ແລະຊີວິດ.
7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 14:8-11. ຖາມ:
- ພິລິບຕ້ອງການຫຍັງແທ້? ທ່ານຄິດວ່າສາວິກຄົນອື່ນໆຕ້ອງການຄວາມໝັ້ນໃຈເຊັ່ນນັ້ນບໍ່?
 - ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຄວາມຕໍາໜິ, ຄວາມເບື້ອໜ້າຍ, ຫລືຄວາມທ້ໃຈ? ອະທິບາຍ.
 - ພຣະເຢຊູມີຄວາມສັມພັນຢ່າງໃດກັບພຣະເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງເວົ້າຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຂຶ້ນເມື່ອການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃນໂລກໃກ້ຈະຈົບລົງ?
 - ມີຂໍ້ມູນຫຍັງແດ່ທີ່ຍັງຍືນຄວາມສັມພັນຂອງພຣະເຢຊູ ແລະພຣະບິດາ?
8. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 14:12-14. ເລືອກນັກຮຽນສອງຄົນໄວ້ລ່ວງໜ້າເພື່ອອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມສອງຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້:
- ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຈະເຮັດສິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດ.
 - ສິ່ງໃດທີ່ທ່ານຂໍໃນພຣະນາມພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ.
9. ຖາມ, ຖ້າທ່ານຈະສລຸບ ໂຢຮັນ 14 ໃຫ້ໄດ້ແຖວດຽວ, ທ່ານຈະສລຸບວ່າຢ່າງໃດແດ່?
10. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ “ບົດຮຽນສໍາລັບຊີວິດ.” ໃຊ້ເວລາສິນທະນາວິທີທາງຕ່າງໆທີ່ຄົນທັງຫລາຍສແວງຫາເພື່ອຈະໄປເຖິງພຣະບິດາໃນສວັນ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

11. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າທຸກເສັ້ນທາງຈະນໍາໄປເຖິງພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນບໍ່? ເປັນຫຍັງຫລາຍຄົນຍັງເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນ? ສິນທະນາ.
12. ຄົນສ່ວນຫລາຍມັກທົບທວນເບິ່ງຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ ເວລາມາໃກ້ຈຸດຈົບ. ຖາມ: ພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຫຍັງແດ່ ເວລາພຣະອົງຊົງເບິ່ງຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ? (ພຣະອົງຈະເຫັນຊີວິດແຕ່ລະວັນກ້າວໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ). ຊວນນັກຮຽນໃຫ້ພິຈາລະນາ; ຖາມ: ຊີວິດຂອງທ່ານເປັນຢ່າງນັ້ນບໍ່? ໃຫ້ເວລາ.
13. ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ຖ້າແຍກຈາກເຮົາແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ອາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 15: 1-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 15:1-17

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດ ຊີວິດຈະເກີດຜົນຝ່າຍຄວາມຮັກແລະການເຊື່ອຟັງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດແລະໄດ້ເກີດຜົນຝ່າຍຄວາມຮັກແລະການເຊື່ອຟັງບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງການເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດແລະມີຊີວິດທີ່ເກີດຜົນຝ່າຍຄວາມຮັກແລະການເຊື່ອຟັງ.

ອ່ານແບບສັ້ນ: ການເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົານຳສູ່ຮາສີໃຫ້ພຣະເຈົ້າ. ເວລາພວກເຮົານຳສູ່ຮາສີມາໃຫ້ພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະບັນຊາເຮືອງໃຫ້ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ສອງຢ່າງນີ້ແຍກກັນບໍ່ໄດ້

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງໃຫ້ຂຽນຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານໄວ້ (ຫລືຂຽນໃສ່ກະດາດ ແລ້ວຕິດໄວ້ກະດານ):

- ພຣະເຢຊູຊົງເວົ້າຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງ?
- ພຣະເຢຊູຊົງເວົ້າຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ?
- ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນຂອງການບໍ່ເກີດຜົນ?
- ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດ?
- ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູໃນ ໂຢຮັນ 15:5 ມີຄວາມສຳຄັນແນວໃດ?
- ແມ່ນຫຍັງຄືພຣະພອນຂອງການເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດ?
- ແມ່ນຫຍັງນຳສູ່ຮາສີມາໃຫ້ພຣະເຈົ້າ?
- ການເຊື່ອຟັງມີໜ້າທີ່ແນວໃດເວລາພວກເຮົາເຂົ້າສົນໃຈ?
- ພຣະທັມຂໍ້ນີ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຮືອງຄວາມຮັກຢ່າງໃດ?

- ຄວາມຍິນດີແລະການເຂົ້າສົນທິຢູ່ມີຄວາມສັມພັນກັນຢ່າງໃດ?
 - ພຣະເຢຊູໃຫ້ຕົວຢ່າງແນວໃດສໍາລັບພຣະບັດຍັດທີ່ໃຫ້ພວກເຮົາຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ?
 - ພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາເປັນມິດສະຫາຍຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຢ່າງໃດ?
 - ຂ້ອຍໃຊ້ ແລະມິດສະຫາຍແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?
 - ອີງຕາມ ໂຢຮັນ 15:16, ໃຜເປັນຄົນເລືອກໃຜ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນເລື່ອງສໍາຄັນ?
2. ເລີ່ມການຮຽນ ໂດຍໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນປະສົບການກ່ຽວກັບການຂາດນໍ້າ ຫລືການຂາດໄຟຟ້າ (ຫລືການຂາດນໍ້າມັນຣິດ). ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຖາມ: ມີຄວາມລໍາບາກແນວໃດເກີດຂຶ້ນເວລາພວກເຮົາບໍ່ມີສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນເຊັ່ນໄຟຟ້າແລະນໍ້າ?
 3. ແນະນຳວ່າບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈເລື່ອງການຕິດພັນຢູ່ກັບ “ບໍ່” ຂອງກໍາລັງແລະຣິດເດດຜ່າຍວິນຍານ. ພວກເຮົາຈະພິສູດເບິ່ງວ່າການເຂົ້າສົນທິຢູ່ໃນພຣະຄຣິດໂດຍເບິ່ງຄໍາຖາມຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ໂຢຮັນ 15.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ທ່ານອາດຈະສລຸບຢ່າງສັ້ນໆ ໂຢຮັນ 13 ແລະ 14 ເພື່ອເປັນເບື້ອງຫລັງກ່ຽວກັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຢຊູໃນ ໂຢຮັນ 15. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເວົ້າວ່າ “ເຮົາເປັນ” ຫລາຍໆເທື່ອໃນພຣະທັມ ໂຢຮັນ, ແລະເທື່ອສຸດທ້າຍແມ່ນໃນໂຢຮັນ 15.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຄໍາຖາມຢູ່ກະດານ ແລະພານັກຮຽນສົນທະນາເທື່ອລະຂຶ້ນໄປ. ໃຊ້ພຣະຄໍາພິຊວຍຫລືໃຫ້ຄວາມເຫັນເພີ່ມເຕີມເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ.
6. ຖ້ານັກຮຽນບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເທົ່າທີ່ຄວນໃຫ້ກັບໄປສອນແບບປົກຕິ ໂດຍການອະທິບາຍບົດຮຽນເປັນຫົວຂໍ້ຕາມລໍາດັບໄປ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເນັ້ນວ່າຄໍາຖາມຈາກຄໍາຖາມທີ່ຢູ່ກະດານຈະຊ່ວຍນັກຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈພຣະຄໍາກ່ຽວກັບເລື່ອງການເຂົ້າສົນທິຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ; ແນະນຳວ່າຄໍາຖາມຕ່າງໆຈະໝູນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ດໍາເນີນຊີວິດຕາມຄວາມຈິງໃນ ໂຢຮັນ 15.
8. ຖາມ: ທ່ານຮູ້ໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ຕ້ອງການຄໍາໝູນໃຈເລື່ອງການເຂົ້າສົນທິຢູ່ໃນອົງພຣະຄຣິດ? ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນເອົາໃຈໃສ່ຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອນນັກຮຽນທີ່ມັກ “ປະ” ການປະຊຸມແລະການສຶກສາພຣະຄໍາ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ສຳເຣັດແລ້ວ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຢຮັນ 19:28-42
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຢຮັນ 18:1--19:-42
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູສຳເຣັດພຣະຣາຊກິຈການຊົງໄຖ່ແລ້ວ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູເຊື້ອຟັງພຣະບິດາ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອເຮົາຈະສຶກສາເຖິງການເຊື້ອຟັງພຣະບິດາຈົນສຳເຣັດ.

ບົດນຳ

ຄຳວ່າ (ສຳເຣັດແລ້ວ) ໃນພຣະຄຳພີມີພຽງຄັ້ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວຄຳສຸດທ້າຍທີ່ພຣະອົງຈະສິ້ນໃຈ, ທັງນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າພາຣະກິດການຊົງໄຖ່ສຳເຣັດທ້າຍທີ່ຂອງພຣະອົງ. ທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າໃນຖານະເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຈາກພຣະບິດາເຊັ່ນກັນ ຄືຄຣິສຕຽນທຸກຄົນທີ່ຖືວ່າເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າມີໜ້າທີ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້, ແນ່ນອນເຮົາຈະພົບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະຖືກດຳວ່າ ແລະກົດຂີ່ຂີ້ເຫງ ເໝືອນດັ່ງເຂົາເຮັດກັບພຣະເຢຊູສາມປະການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້;

1. ຊົງຖືກຈັບຂັ້ນສານແລ້ວປະຫານ: (ໂຢຮັນ 18:1-19:27)

ກ. ຢູດາສາວົກຜູ້ນຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດ ໄດ້ນຳພວກທະຫານຕິດອາວຸດ, ພວກປະໂລທິດຜູ້ນຳສາສນາ ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄປຈັບພຣະເຢຊູໃນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງໄຫວ້ອນຢູ່. ຢູດາໄດ້ຂາຍພຣະເຢຊູດ້ວຍເງິນສາມຫລຽນ (ອ່ານມັດທາຍ 26:14-16).

ຂ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ "ທ່ານທັງຫລາຍຊອກຫາໃຜ" (18:4ຂ). ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຊັ່ນນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາມາຫຍັງ ໃນຕອນຕົ້ນ ຂໍ້ 4 ບອກວ່າ " ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ " (18:ກ). ທີ່ພຣະອົງຊົງຖາມເຊັ່ນນັ້ນເພາະເຫັນເຂົາມາກັບພວກທະຫານ ແລະປະຊາຊົນກໍພາກັນຖືດາບຖືຄ້ອນມາດ້ວຍ (ມາຣະໂກ 14:43). ເຂົາມາດ້ວຍອາວຸດເໝືອນມາຈັບຜູ້ຮ້າຍຊາຍໂຈນ.

ຄ."ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ມາຫາເຢຊູໂທນາຊາເຣັດ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ" ຢູດາຜູ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງກໍຢືນຢູ່ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ" ເຂົາໄດ້ຖອຍຫລັງລົ້ມລົງເທິງດິນ " (ໂຢຮັນ 18:5-6). ແປວ່າເຂົາກໍມີລົງນະມັສການພຣະອົງ

ງ. “ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວວ່າແມ່ນ ເຮົານີ້ແຫລະ, ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພວກທ່ານຊອກຫາເຮົາ ຈຶ່ງປະໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປເສັງ” (ຂໍ້ 7-8). ແປວ່າພຣະອົງຍອມໄປກັບເຂົາ ແຕ່ຂໍໃຫ້ປ່ອຍສາວິກທຸກຄົນ.

2. ພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນ: (ໂຢຮັນ 19:28-36)

ກ. ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າທຸກສິ່ງສໍາເຣັດແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ສໍາເຣັດຕາມພຣະຄໍາພີພຣະອົງ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຢາກນໍ້າ” (ຂໍ້ 28). ແປວ່າພຣະເຢຊູຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງຈະຕ້ອງຕາຍເພື່ອທົດແທນຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸດທັງປວງ, ໃນເວລານັ້ນເຂົາໄດ້ເອົານໍ້າສົ້ມໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງດື່ມຊຶ່ງເຮືອງນີ້ໄດ້ຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນ (ເພງສັດເສີນ 69:2)

ຂ. ພຣະອົງກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ສໍາເຣັດແລ້ວ” ແລະເມື່ອຊົງກົມພຣະສຽນລົງ ພຣະອົງຊົງມອບຈິດວິນຍານໄວ້” (ຂໍ້ 29-30). ແປວ່າຄໍາທີ່ກ່າວໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີ ແລະພາຣະກິດການຊົງໄຖ່ນັ້ນສໍາເຣັດແລ້ວ.

3. ການວາງພຣະສົບ: (ໂຢຮັນ 19:38-42)

ກ. ໂຢເຊບ ເປັນໄທບ້ານອາຣີມາທາຍ ຜູ້ນີ້ເປັນລູກສິດລັບໆຂອງພຣະເຢຊູ ມາຂໍເອົາພຣະສົບພຣະເຢຊູໄປບັນຈຸໄວ້ໃນອຸບໂມງສ່ວນຕົວຂອງລາວ, ໂຢເຊບມີຖານະດີຢູ່ສອງຢ່າງຄື;

1. ລາວເປັນຄົນຮັ່ງມີ ລາວໄດ້ຊື້ອຸບໂມງໄວ້ໃກ້ກັບບ່ອນເຂົາຄົງພຣະເຢຊູ.
2. ລາວເປັນຜູ້ມີອໍານາດທີ່ເປັນສະມາຊິກສານສູງສຸດທີ່ມີຊື່ວ່າ ແຊນຣີດຣິນ.

ຂ. ນີໂກເດມຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກຍິວທີ່ລັກມາຫາພຣະເຢຊູໃນເວລາກາງຄືນ ທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນໂຢຮັນ 3 ນັ້ນ ກໍໄດ້ມາປາກົດຕົວຄືກັນ” ຝ່າຍນີໂກເດມຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູເວລາກາງຄືນແຕ່ຫົວຫິນ້ນ ກໍມາເໝືອນກັນ ທ່ານໄດ້ເອົາເຄື່ອງຫອມປະສົມນໍາມາ ຄືຢ່າງໄມ້ກັບອາໂລເອທັນກປະມານຮ້ອຍລິຕຣາ” (ໂຢຮັນ 19:39). ແປວ່ານີໂກເດມໄດ້ເຊື່ອພຣະເຢຊູໃນຕອນໃດຕອນນຶ່ງ ຫລັງຈາກລັກມາຫາພຣະເຢຊູ.

ຄ. ເຂົາເອົາຜ້າປ່ານກັບເຄື່ອງຫອມພັນພຣະສົບນັ້ນຕາມທໍາມະນູນມັງນສົບຂອງຊາດຍິວ ອັນນຶ່ງໃນບ່ອນພຣະອົງຊົງຖືກຄົງໄວ້ນັ້ນມີສວນນຶ່ງ ໃນສວນນັ້ນມີອຸບໂມງໃໝ່ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ວາງສົບຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ ດັ່ງນັ້ນເນື່ອງຈາກວ່າວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດແຈງຂອງຊາດຍິວ ແລະເນື່ອງຈາກອຸບໂມງນັ້ນຢູ່ໃກ້ ເຂົາຈຶ່ງບັນຈຸພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ນັ້ນ” (ຂໍ້ 40-42). ຂ້າງເທິງນັ້ນແມ່ນແບບວິທີການຝັງສົບຂອງຊາດຍິວ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ເຊື່ອເທີນ, ຢ່າສົງສັຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຢຮັນ 20:10-31
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຢຮັນ 20:10-31
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການຟື້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເພີ່ມກຳລັງຄວາມເຊື່ອແລະບໍ່ຍ້ານແລະບໍ່ສົງສັຍອີກຕໍ່ໄປ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ເຮົາຍ້ານແລະສົງສັຍໃນຊີວິດນີ້?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ຄວາມເຊື່ອເທີນທີ່ຊະນະຄວາມຍ້ານແລະຄວາມສົງສັຍ.

ບົດນຳ

ການສົງສັຍທຸກຢ່າງເປັນອາວຸດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນທີ່ທຳລາຍຄວາມສັມພັນແລະຄວາມເຊື່ອພື້ນຕໍ່ກັນແລະກັນ, ການສົງສັຍໃນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃຫ້ນ້ອຍລົງ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອກັບສຳຄວາມສັມພັນທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ນັບມື້ນັບແຂງຂຶ້ນທຸກວັນ.

1. ຊົງເລົ່າໂລມນາງມາຣີອາ: (ໂຢຮັນ 20:10-18)

ໃນວັນຕົ້ນສັບດາ (ວັນອາທິດ) ນາງມາຣີອາໄທມັກດາຣາໄດ້ໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສິບພຣະເຢຊູດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າຈະໄປທົດສົງສິບຂອງພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອໄປເຖິງກໍເຫັນຫົນທີ່ອັບປາກອຸບໂມງໄດ້ຖືກຍ້າຍອອກໄປ ແລະດ້ວຍຄວາມຕົກໃຈນາງຈຶ່ງພ້າວແລ່ນໄປບອກພວກສາວິກທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນໃນຫ້ອງ.

ເມື່ອພວກສາວິກໄດ້ຍິນແລ້ວກໍພາກັນພ້າວແລ່ນໄປຍັງອຸບໂມງ ເມື່ອໄປເຖິງອຸບໂມງແລ້ວພວກສາວິກໄດ້ເຫັນແຕ່ຜ້າປ່ານກອງຢູ່ ແລະຜ້າປົກຫົວຂອງພຣະອົງພັບໄວ້ຕ່າງຫາກ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວພວກສາວິກຈຶ່ງພາກັນກັບໄປບ້ານຂອງຕົນ ສ່ວນມາຣີອາຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກອຸບໂມງ "ຝ່າຍມາຣີອາຍິນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກອຸບໂມງ" (ຂໍ້ 11ກ). ພວກສາວິກກັບໄປເພາະບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດ ແຕ່ຕໍ່ມາກໍໄປເຕົ້າໂຮມກັນໃນຫ້ອງ.

ສ່ວນມາຣີອາຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ບໍລິເວນອຸບໂມງ ແລ້ວມີເທວະດາເວົ້າກັບນາງ ແລະຕໍ່ມາພຣະເຢຊູກໍປາກົດຕົວໃຫ້ເຫັນແລະກ່າວວ່າ "ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ" ນາງຄິດວ່າແມ່ນຄົນເຜົ່າສວນຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ນທ່ານໄດ້ເອົາສິບເພີ່ນໄປ ຂໍບອກຂ້ານ້ອຍວ່າທ່ານໄດ້ເອົາໄປວາງໄວ້ທີ່ໃດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປຍົກເອົາເສັງ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, "ມາຣີອາເອີຍ" ມາຣີອາກໍຕ່າວຫນ້າມາທູນພຣະອົງເປັນພາສາເຮັບເຮົາວ່າ, "ຮັບໂບນີ" (ທີ່ແປວ່າ "ພຣະອາຈານເອີຍ"). (ຂໍ້ 15-16).

2. ຊົງປາກົດຕໍ່ສາວົກ: (ໂຍຮັນ 20:19-22)

ພວກສາວົກພາກັນເຕົ້າໂຮມກັນໃນຫ້ອງຈົນເຖິງເວລາຄໍາມືດດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມຢ້ານກົວຈຶ່ງພາກັນອັດປະຕູດ້ວຍມິດງຽບຢູ່, ແຕ່ໃນຖ້າມກາງຄວາມງຽບເທົ່ານັ້ນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຝັນກໍເກີດຂຶ້ນ ຄື "ຄໍ່າວັນນັ້ນເປັນວັນຕົ້ນສັປດາ ເມື່ອສາວົກອັດປະຕູຫ້ອງທີ່ເຂົາຢູ່ນັ້ນເພາະຢ້ານພວກຍົວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຊົງຍືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ" (ຂໍ້ 19).

ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກເຂົາພິສູດເບິ່ງມືທີ່ມີຮອຍຕາປູ, ຂ້າງມືຮອຍຖືກແທງໃຫ້ສາວົກເຫັນ ເມື່ອເຂົາພິສູດເບິ່ງແລ້ວເຫັນວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູແທ້ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ພຣະອົງຄືນພຣະຊົນມາແທ້ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກສາວົກໂດຍກ່າວວ່າ "ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາກໍໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍໄປຢ່າງນັ້ນ " ແປວ່າພຣະເຊຢູຊົງມອບວຽກງານແລະໜ້າທີ່ໃຫ້ສາວົກອອກໄປປະກາດຢ່າງດຽວກັນກັບພຣະອົງ.

3. ຊ່ອຍໂທມາໃຫ້ໝັ້ນໃຈ: (ໂຍຮັນ 20:24-31)

ໂທມາໄດ້ຍິນຄໍາບອກເຫລົ່ານີ້ແລ້ວລາວເວົ້າວ່າ "ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຮອຍຕະປູທີ່ຝ່າພຣະທັດ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຮອຍຕະປູນັ້ນ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຂ້າງຂອງທ່ານແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ" (ຂໍ້ 25ຂ). ແປວ່າ ຕອນນີ້ໂທມາບໍ່ຍອມເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄືນມາຈາກຕາຍ,

"ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ແປດວັນແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ເຮືອນນັ້ນອີກ ແລະໂທມາກໍຢູ່ກັບເຂົາສ່ວນປະຕູກໍອັດໄວ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຍືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ" (ຂໍ້ 26). ຄັ້ງນີ້ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບໂທມາຕໍ່ໜ້າສາວົກທັງຫລາຍວ່າ "ຈົ່ງເດີນນິ້ວມືຂອງທ່ານມາລູບເບິ່ງຝ່າມືຂອງເຮົາ ຈົ່ງເດີນນິ້ວມືຂອງທ່ານມາໃສ່ຂ້າງຂອງເຮົາ ຢ່າຂາດຄວາມເຊື່ອແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອ" (ຂໍ້ 27). ແລ້ວໂທມາເດີນນິ້ວມືຂອງລາວໄປລູບເບິ່ງຝ່າມືຂອງພຣະເຢຊູ ແລະເດີນນິ້ວມືໃສ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງບ່ອນທີ່ເຂົາແທງພຣະອົງນັ້ນ ແລ້ວໂທມາຈຶ່ງສາຣະພາບວ່າ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ" (ຂໍ້ 28). ໂທມາໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູແທ້ ລາວຈຶ່ງຂາບລົງແລະກ່າວວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບໂທມາວ່າ "ເພາະໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ" (ຂໍ້ 29). ຄໍານີ້ໄດ້ກາຍເປັນຄໍາຕັກເຕືອນອັນສໍາຄັນສໍາລັບຄຣິສຕຽນທຸກຄົນວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນພຣະເຢຊູດ້ວຍສາຍຕາ ແຕ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງກໍເປັນສຸກ.

ຫວ

ຄຳແນະນສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ຕາມເຮົາມາ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຢຮັນ 21:1-25
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:	ໂຢຮັນ 21:1-25
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເຮົາອາດຈະຊ້າ ແຕ່ຈະຕ້ອງຕິດຕາມໄປດ້ວຍໃຈອິດທິນ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູໂດຍເບິ່ງຂ້າມບັນຫາແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊີວິດເຮົາຈະໄດ້ຕອບສນອງຄຳຮຽກເອີ້ນພຣະເຢຊູ.

ບົດນຳ

ຫລັງຈາກການຟື້ນຟູພຣະຊົນແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງປາກົດຕົວຕໍ່ສາວິກຂອງພຣະອົງທີ່ກັບໄປຫາປາເພື່ອຮຽກເອີ້ນໃຫ້ກັບຄືນມາຕິດຕາມພຣະອົງຕໍ່ໄປ ເຮົາເຫັນວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນຫວ່າງທຸກຄົນຕອດເຖິງຜູ້ຫລົງທາຍທີ່ກັບໄປໃຊ້ຊີວິດເດີມ.

1. ກັບໄປຫາປາ: (ໂຢຮັນ 21:1-14)

ສາວິກເຈັດຄົນຫາໄປປາທີ່ທະເລຕີເບີເຣັງ, ເຮືອງນີ້ພວກສາສນາສາດມີຄຳເຫັນແຕກຕ່າງກັນວ່າເປັນຫຍັງສາວິກຈຶ່ງກັບມາຫາປາໃນທະເລຄາລີເລນີ້? ຄຳເຫັນຂອງສາສນາສາດມີດັ່ງນີ້;

1. ລາງຄົນມີຄຳເຫັນວ່າ ສາວິກພວກນີ້ແມ່ນແລ່ນຫນີບັນຫາ.
2. ລາງຄົນເວົ້າວ່າ ເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ນຳແລ້ວສາວິກພວກນີ້ກັບບ້ານແລະກັບໄປຫາອາຊີບເດີມ.
3. ລາງຄົນເວົ້າວ່າ ເຮືອງນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຕັ້ງມາສາວິກເພື່ອລໍຖ້າພຣະເຢຊູມາປາກົດ.

ໃນຂະນະທີ່ສາວິກຍັງເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ "ຊີໂມນເປໂຕບອກເຂົາວ່າ, "ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ" ຝ່າຍເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາຈະໄປນຳເຈົ້າດ້ວຍ" ແລ້ວເຂົາກໍອອກໄປລົງເຮືອ ແຕ່ໃນຄືນນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ" (ຂໍ້ 3). ໃນພຣະທັມມັດທາຍ 4:18 ໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຊີໂມນທີ່ເອີ້ນວ່າເປໂຕເຄີຍເປັນຄົນຫາປາເປັນອາຊີບກ່ອນໜ້າຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ມັນກໍເປັນການແປກປລາດທີ່ນັກຫາປາອາຊີບທີ່ໃຊ້ເວລາຫາປາໝົດຄືນບໍ່ໄດ້ປາແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ, ສ່ວນພຣະເຢຊູບໍ່ມີປະຫວັດໃນການຫາປາ ແຕ່ໄດ້ບອກພວກສາວິກທີ່ເປັນນັກອາຊີບວ່າ "ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ" ເຂົາຈຶ່ງຖິ້ມມອງລົງແລະຖືກປາຫລາຍ ຈົນດຶງຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະເຫລືອແຮງ" (ຂໍ້ 6).

ເຮືອງນີ້ສອນເຮົາທັງຫລາຍວ່າ ເຖິງແມ່ນເຮົາເປັນຄົນມີຄວາມຮູ້, ມີຄວາມສາມາດໃນວຽກງານຂອງເຮົາກໍຕາມ ຫາກປາສຈາກພຣະເຢຊູແລ້ວ ອາຊີບຂອງເຮົາ, ຄວາມສາມາດຂອງເຮົາກໍຫວ້າງເປົ່າ ແຕ່ຫາກຜູ້ໃດປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງພຣະພອນກໍຈະເຖິງຜູ້ນັ້ນຈົນຊີວິດເຕັມລົ້ນໄປດ້ວຍພຣະພອນ.

2. ປະສົງຮຽກເອີ້ນກັບຄືນ: (ໂຢຮັນ 21:15-19)

ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປນໍາຫາພວກສາວິກທີ່ທະເລຕິເບີເຮັງໃນຂະນະທີ່ເຂົາຫາປາຢູ່ນັ້ນຄື ຫລັງຈາກປັ້ນເຂົ້າເຊົ້າແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ວິທີສົນທະນາກັບຊີໂມນເປໂຕ ຖາມວ່າ “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຫລົ່ານີ້ຫລື” (ຂໍ້ 15ກ). ຄໍາຖາມນີ້ອາດມີໃຈຄວາມສື່ຢ່າງຄື;

1. ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ຮັກເຮົາບໍ່?
2. ເຈົ້າຮັກຄົນເຫລົ່ານີ້ຫລາຍກວ່າຮັກເຮົາບໍ່?
3. ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຂົ້າປາອາຫານເຫລົ່ານີ້ບໍ່?
4. ເຈົ້າຮັກເຄື່ອງຫາປາຫລືອາຊີບຫາປາຫລາຍກວ່າຮັກເຮົາບໍ່?

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມເປໂຕສາມເທື່ອ, ແຕ່ລະເທື່ອນັ້ນມີຄວາມໝາຍບໍ່ຄືກັນໃນພາສາເດີມ ແຕ່ໃນພາສາທີ່ແປອອກມາແລ້ວກໍບໍ່ໄດ້ຄວາມໝາຍເດີມເທົ່າໃດ ແຕ່ຢ່າງໃດດີນັ້ນບໍ່ແມ່ນເຮືອງທີ່ຢາກເວົ້າໃນບົດຮຽນນີ້. ພຣະອົງຊົງຖາມເປໂຕເຖິງສາມເທື່ອ, ບາງທີເພື່ອໃຫ້ລາວລະນຶກເຖິງວ່າລາວໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງເຖິງສາມເທື່ອມາແລ້ວ, ນັບວ່າບາບອັນດຽວແຕ່ເປັນສາມເທື່ອ. ສາສນາສາດຜູ້ນຶ່ງເວົ້າວ່າ ຊົງຖາມສາມເທື່ອເພື່ອຍົກໂທດອາພັຍສາມຄັ້ງທີ່ເປໂຕປະຕິເສດນັ້ນ. " ຄັນພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ” (ຂໍ້ 19).

3. ໂຢຮັນ, ເດຊັ້ນນາ?: (ໂຢຮັນ 21:20-25)

ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູບອກເປໂຕວ່າ “ຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ” ແລ້ວເປໂຕທູນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ນີ້ເດ, ຈະເປັນຢ່າງໃດ” (ຂໍ້ 20-21). ເປໂຕໝາຍເຖິງໂຢຮັນ ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງເປໂຕຈຶ່ງຖາມເຮືອງຜູ້ອື່ນຫລືວ່າເປັນຫ່ວງສາວິກຜູ້ອື່ນຫລືແນວໃດເຮົາກະບໍ່ຮູ້ ແຕ່ວ່າລາວຖາມພຣະເຢຊູນັ້ນແມ່ນແນໃສ່ໂຢຮັນເພາະວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ທີ່ເນັ້ນກາຍລົງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງເມື່ອຮັບປະທານອາຫານແລງນັ້ນ (ໂຢຮັນ 13:22-23). ພຣະເຢຊູຕອບເປໂຕວ່າ “ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຢືນຢູ່ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັນທຸກອັນໃດກັບເຈົ້າໜີ້ ສ່ວນເຈົ້າຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ” (ໂຢຮັນ 21:22). ມີຄວາມໝາຍວ່າ ແຕ່ລະຄົນມີພາຣະໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕາມໜ້າທີ່ຂອງໃຜລາວ ເປໂຕບໍ່ມີໜ້າທີ່ຖາມເຮືອງຜູ້ອື່ນ. ເຮືອງນີ້ສອນເຮົາບໍ່ໃຫ້ເວົ້າຕາງຄົນອື່ນຫລືເຊື່ອຕາງຄົນອື່ນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ໃຫ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄົນອື່ນ, ຫລາຍເທື່ອເຮົາມັກເວົ້າຕາງຄົນອື່ນໃນຂະນະທີ່ປະຊຸມກັນໃນໂບດ ເຮົາຄວນເວົ້າຈໍາເພາະຄວາມເຫັນແລະຕົວເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

ໃນທີ່ສຸດໂຢຮັນຈຶ່ງລົງທ້າຍບົດບັນທຶກວ່າ “ແມ່ນສາວິກຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເປັນພຍານເຖິງເຫດການເຫລົ່ານີ້ແລະເປັນຜູ້ທີ່ບັນທຶກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະພວກເຮົາຊາບວ່າຄໍາພຍານຂອງຜູ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທໍາ ຖ້າຈະຂຽນໄວ້ຕາມລໍາດັບທຸກປະການ ຂ້າພະເຈົ້າຄາດວ່າໝົດທັງໂລກກໍບໍ່ມີບ່ອນພິ້ງໄວ້ທັງສິ່ງທີ່ຈະຂຽນນັ້ນ” (ຂໍ້ 24-25).

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນຄຣິສັມສ
ບໍ່ມີຫຍັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ລູກາ 1:26-45
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ລູກາ 1:1-45
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເທວະດາໄດ້ບອກນາງມາຣີອາໃຫ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ວ່າຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຈິງ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດຕໍ່ຄຳບອກເຕືອນນີ້ ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳແນ່?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ເທວະດາຄັບຮີເອນບອກມາຣີອາສາວປອດວ່າພຣະບຸດພຣະເຈົ້າຈະມາບັງເກີດກັບນາງ ແລ້ວນາງກໍຍອມຮັບທັງໆທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ.

ບົດນຳ

ຄຣິສຕະຈັກຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ພາກັນສເລີມສລອງຄຣິສັມສປີແລ້ວປີເລົ່າ ເພາະຄຣິສັມສເປັນພາກສ່ວນອັນສຳຄັນຂອງຂ່າວປະເສີດ ເພາະເປັນການບັງເກີດຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ໃຫ້ພັນຂອງຄົນທັງຫລາຍທົ່ວໂລກ. ມັນເປັນຂ່າວດີທີ່ສຸດຕໍ່ຜູ້ຊອກສແວງຫາຄວາມລອດພົ້ນຈາກບົງໄພນະຣິກ ເພາະວ່າຖ້າຜູ້ໃດຊອກສແວງຫາພຣະອົງຜູ້ນັ້ນກໍຈະພົ້ນ.

1. ຂ່າວທີ່ບໍ່ໜ້າເປັນໄປໄດ້ (ລູກາ 1:1-20, 26-33)

1. ກ່າວເຖິງເບື້ອງຫລັງຂອງເທວະດາຄັບຮີເອນ 500 ປີກ່ອນໜ້ານີ້ເພິ່ນໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ດານີເອນ 8:16 ແລະ 500 ປີຕໍ່ມາເທວະດາຕົນນີ້ກໍໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ຊາຊາຣີຢາໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຖືກຮຽນນຳພາເຂົ້າເຝົ້ານະມັສການ, ແລະປາກົດຕົວຕໍ່ນາງມາຣີອາ ເພາະວ່າເທວະດາຄັບຮີເອນເປັນເທວະດາຜູ້ມີໜ້າທີ່ສິ່ງຂ່າວ.

2. ຊາຊາຣີຢາບໍ່ເຊື່ອວ່າການບອກເລົ່ານີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ ເພາະວ່ານາງເອລີຊາເບັດເມັງຂອງເພິ່ນແກ່ເກີນຈະມີລູກແລ້ວ. (ອ່ານ ລູກາ 1:1-20). ດ້ວຍການບໍ່ເຊື່ອນີ້ທ່ານຊາຊາຣີອາຈຶ່ງການຍເປັນຄົນໄບ້ ປາກບໍ່ໄດ້ຈົນຮອດວັນເກີດຂອງລູກເພິ່ນຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າໂຢຮັນ. ເຮືອງນີ້ເປັນພາບພົດຂອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດແລ້ວບໍ່ຍອມເຊື່ອ ຈະບໍ່ເວົ້າເຮືອງພຣະເຢຊູຈົນຮອດມີພຣະເຢຊູສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ພວກເຂົາຈະພາກັນຊຸເຂົ້າຂາບລົງແລ້ວຮ້ອງອອກນາມຊື່ພຣະອົງເພື່ອຂໍຄວາມເມຕາສິງສານ.

3. ຂໍ້ 30-33 ເທວະດາຄັບຮີເອນປາກົດຕົວສິ່ງຂ່າວແກ່ນາງມາຣີອາ ເຈົ້າຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຊາຍ ຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ ບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນໃຫຍ່ ແລະຈະຊົງເອີ້ນວ່າພຣະບຸດຂອງຜູ້ສູງສຸດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າຊົງປະທານພຣະທີ່ນັ່ງຂອງກະສັດດາວິດ.

2. ບໍ່ມີຫຍັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າ: (ລູກາ 1:34-37)

1. "ມາຣິອາຈຶ່ງທູນເທວະດານັ້ນວ່າ, "ເຫດການນີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮ່ວມຮູ້ ກັບຊາຍຈັກເທື່ອ" (ຂໍ້ 34). ຖ້າເບິ່ງຮູບນຶ່ງແມ່ນນາງມາຣິອາບໍ່ເຊື່ອວ່າສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຍິນຈາກເທວະດານັ້ນຈະ ເປັນໄປໄດ້, ຖ້າເບິ່ງອີກຮູບນຶ່ງແມ່ນນາງຖາມເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພາະລາວບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຍິນ.

2. ເທວະດາຄັບຮີເອນອະທິບາຍອີກວ່າ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະເດັດລົງມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຮິດເດດຂອງ ຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້ ເຫດສັນນິບຸດທີ່ຈະເກີດມານັ້ນຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າບໍລິສຸດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ເບິ່ງແມ, ເຖິງນາງເອລີຊາເບັດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຜູ້ແກ່ຊະຣາແລ້ວ ກໍຍັງມີທ້ອງຈະເກີດບຸດຊາຍເໝືອນກັນ ບັດ ນັ້ນນາງທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຍິງພັນກໍມີທ້ອງໄດ້ທົກເດືອນແລ້ວເພາະວ່າຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຫລືອພຣະກໍາ ລັງ" (ຂໍ້ 35-37). ມາຣິອາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈ ແລະຮັບເອົາຂ່າວທັງໝົດດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ເພາະນາງເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ມີ ຫຍັງຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າ.

3. ຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ: (ລູກາ 1:38-45)

1. ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວວ່າ "ຂ້ານ້ອຍນີ້ແຫລະ, ເປັນຂ້ອຍຍິງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ບັງເກີດແກ່ຂ້ານ້ອຍຕາມ ຄໍາຂອງເຈົ້າກູເທີນ" ແລ້ວເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ຈາກນາງໄປ" (ຂໍ້ 38). ແປວ່າໃນຖານະຂອງຂ້ອຍໃຊ້ຂອງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານາງຍອມຮັບເອົາທຸກສິ່ງຕາມຄໍາບອກເລົ່າຂອງເທວະດາທຸກປະການ.

2. "ຄາວນັ້ນມາຣິອາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວຮີບໄປຍັງເຂດພູເຂົາ ຄືໄປເຖິງເມືອງນຶ່ງໃນແຂວງຢູດາຍ ນາງໄດ້ເຂົ້າ ໄປໃນເຮືອນຂອງເຊຂາຣີຢາທັກທາຍນາງເອລີຊາເບັດ" (ຂໍ້ 39-40). ອີງຕາມສາສນາສາດໄດ້ສັນນິຖານວ່າ ນາງມາຣິອາພ້າວເດີນທາງຜູ້ດຽວດ້ວຍການຍ່າງ ຈາກນາຊາເຮັດໄປຍັງແຂວງຢູດາຍລະຍະທາງປະມານ 50-70 ໄມ ນາງເຮັດໄດ້ເພາະນາງປຶ້ມປິຕິຍິນດີກັບສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຍິນ ແລະໄປເພື່ອພິສູດສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຍິນ ຈາກເທວະດາ.

3. "ພໍເມື່ອເອລີຊາເບັດໄດ້ຍິນຄໍາທັກທາຍຂອງມາຣິອາ ບຸດໃນທ້ອງຂອງຕົນກໍຕື່ນ ແລະເອລີຊາເບັດກໍເຕັມ ໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ" (ຂໍ້ 41). ເຣື່ອງນີ້ພຣະທັມລູກາບອກວ່າເອລີຊາເບັດເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ ຫລືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ບັນດານໃຈນາງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ "ນາງໄດ້ຮັບພຣະພອນໃນລະຫວ່າງ ພວກຜູ້ຍິງ ແລະບຸດໃນທ້ອງຂອງນາງໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍເປັນສັນໃດຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ ຢ່າງນີ້ ຄືມານດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍເພາະວ່າ ເບິ່ງແມ, ພໍສຽງທັກທາຍ ຂອງນາງເຂົ້າຫູຂ້ານ້ອຍ ລູກໃນທ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕື່ນດ້ວຍຄວາມຍິນດີຄວາມສຸກມີແກ່ນາງທີ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ຈະສໍາເຣັດຕາມພຣະຄໍາທີ່ນາງໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ຂໍ້ 42-45).

ຫວ